

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს

კერძო საჩივრის ავტორი: შოთა ბუჩუკური

წარმომადგენლები:

ნინო გუჯარაიძე

ირმა მახათაძე

კერძო საჩივარი

/თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 22
ოქტომბრის განჩინება (საქმე №3/6054-17)/

12.11.2018წ.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 22
ოქტომბრის განჩინებით (საქმე №3/6054-17) შოთა ბუჩუკურის სარჩელზე მოპასუხეების: სსიპ
ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს, საქართველოს ეკონომიკისა და
მდგრადი განვითარების სამინისტროს მიმართ - სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო
ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 7 ოქტომბრის №179-04 ბრძანებისა და 2016 წლის 1
დეკემბრის №204-04 ბრძანების, ასევე, მათზე წარდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრის
დაკმაყოფილებაზე უარის ბათილად ცნობის მოთხოვნის ნაწილში სასკ-ის მე-2, 22-ე, 262 მუხლის
თანახმად შეწყდა საქმის წარმოება სარჩელის დაუშვებლობის გამო.

სასამართლომ მიუთითა, რომ 2017 წლის 4 სექტემბერს თბილისის საქალაქო სასამართლოს
ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიაში შოთა ბუჩუკურმა სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო
ზედამხედველობის სააგენტოსა და საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების
სამინისტროს მიმართ წარმოადგინა სარჩელი, რომლითაც მოითხოვა:

1. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016
წლის 23 მარტის №54-04 ბრძანება, რომლითაც დამტკიცდა „ქსნის“ ქვესადგურიდან დუშეთის
მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანამდე 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზი „ქსანი-სტეფანწმინდას“
პროექტისათვის მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობები;

2. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016
წლის 19 ივლისის №121-04 ბრძანება, რომლითაც შეთანხმებულ იქნა „ქსნის“ ქვესადგურიდან
დუშეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანამდე 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზი „ქსანი-
სტეფანწმინდას“ კონსტრუქციული და ტექნოლოგიური სქემები;

3. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 7 ოქტომბრის №179-04 ბრძანება, რომლითაც დამტკიცდა დუშეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანიდან ყაზბეგის მუნიციპალიტეტის სოფელ აჩხოტამდე „ქსანი-სტეფანწმინდას“ 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზის მეორე მონაკვეთის მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობები;

4. ბათილად იქნეს ცნობილი სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 1 დეკემბრის №204-04 ბრძანება, რომლითაც შეთანხმებულ იქნა დუშეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანიდან ყაზბეგის მუნიციპალიტეტის სოფელ აჩხოტამდე „ქსანი-სტეფანწმინდას“ 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზის მეორე მონაკვეთის კონსტრუქციული და ტექნოლოგიური სქემები;

5. ბათილად იქნეს ცნობილი ზემოაღნიშნულ აქტებზე წარდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს უარი.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 8 სექტემბრის განჩინებით სასამართლომ სარჩელი წარმოებაში მიიღო და მოცემულ ეტაპზე დასაშვებად ცნო.

2018 წლის 4 ივნისის სხდომაზე მოპასუხე სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს წარმომადგენელმა წარმოადგინა **სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2018 წლის 26 იანვრის N11-04 და 2018 წლის 30 მარტის N46-04 ბრძანებები**, რომლებითაც დუშეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანიდან ყაზბეგის მუნიციპალიტეტის სოფელ აჩხოტამდე „ქსანი-სტეფანწმინდას“ 500 კვ. ელექტროგადამცემი ხაზის მეორე მონაკვეთის ცვლილებაზე (დუშეთის მუნიციპალიტეტის 12 კმ-იან შეცვლილი შემოვლითი მონაკვეთი) მიწის ნაკვეთის სამშენებლოდ გამოყენების პირობები დამტკიცდა, კონსტრუქციული სქემა შეთანხმდა და მშენებლობის ნებართვა გაიცა.

მოცემულ შემთხვევაში განსახილველ საქმის მასალებით სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია, რომ სარჩელით, გასაჩივრებული აქტებით - სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 7 ოქტომბრის №179-04 ბრძანებითა და 2016 წლის 1 დეკემბრის №204-04 ბრძანებით დუშეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანიდან ყაზბეგის მუნიციპალიტეტის სოფელ აჩხოტამდე „ქსანი-სტეფანწმინდას“ 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზის მეორე მონაკვეთზე დამტკიცებული სამშენებლოდ გამოყენების პირობები და შეთანხმებული კონსტრუქციული და ტექნოლოგიური სქემები დუშეთის მუნიციპალიტეტის 12 კმ-იან მონაკვეთზე შეცვლილია და ცვლილება დამტკიცებულია სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2018 წლის 26 იანვრის N11-04 და 2018 წლის 30 მარტის N46-04 ბრძანებებით. **ამდენად, ცვლილების ნაწილში სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 7 ოქტომბრის №179-04 ბრძანება და 2016 წლის 1 დეკემბრის №204-04 ბრძანება აღარ აყენებს სადავო შედეგს.**

სასამართლომ ასევე მიუთითა, რომ საქმის მასალებით არ ირკვევა, რომ სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 7 ოქტომბრის №179-04 ბრძანება და 2016 წლის 1 დეკემბრის №204-04 ბრძანება მოსარჩელეს პირდაპირ და უშუალო ზიანს აყენებს, რომ მოსარჩელისა და მისი წარმომადგენლების განმარტებით, მითითებული აქტების მოქმედება მოსარჩელისათვის ზიანის მომტანია, ვინაიდან მათ შესაბამისად 500 კვ. ელექტროგადამცემი ხაზის მშენებლობის პროექტის განხორციელება განაპირობებს ელექტროგადამცემი ხაზის გავლას მოსარჩელის კუთვნილ საცხოვრებელ სახლთან, რომელიც მდებარეობს სოფელ ახალციხეში. საქმის მასალების მიხედვით, მოსარჩელე შოთა ბუჩუკური ცხოვრობს თბილისში, სოფელ ახალციხეში ქონების მფლობელობასა თუ საკუთრებასთან, ასევე, ქონების ზუსტ ადგილმდებარეობასთან დაკავშირებით მტკიცებულებები კი წარმოდგენილი არ ყოფილა.

საქალაქო სასამართლოს მიერ წინამდებარე განჩინება გამოტანილია საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 393.2 მუხლის ა, “ბ”, “გ” და 394-ე მუხლის “ე” პრიმა, 285-ე მუხლის “ე” ქვეპუნქტების დარღვევით. კერძოდ: სასამართლომ არ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა, გამოიყენა კანონი, რომელიც არ უნდა გამოეყენებინა, არასწორად განმარტა კანონი, განჩინების დასაბუთება იმდენად არასრულია, რომ მისი სამართლებრივი საფუძვლიანობის შემოწმება შეუძლებელია.

1. სასამართლომ არ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა. კერძოდ: ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის ~ ევროპული კონვენციის მე-6 მუხლის პირველი პუნქტი, რომლის მიხედვით, სამოქალაქო უფლებათა და მოვალეობათა განსაზღვრისას . . . ყველას აქვს გონივრულ ვადაში მისი საქმის სამართლიანი და საქვეყნო განხილვის უფლება კანონის საფუძველზე შექმნილი დამოუკიდებელი და მიუკერძოებელი სასამართლოს მიერ. აღნიშნული საერთაშორისო აქტით განმტკიცებული სამართლიანი სასამართლოს უფლება გულისხმობს სასამართლოს ვალდებულებას, დაასაბუთოს მის მიერ მიღებული გადაწყვეტილება. პროცესის მონაწილეებისათვის, ისევე როგორც საზოგადოებისათვის, ნათელი უნდა იყოს განსჯის ის პროცესი, რომელიც სასამართლომ გაიარა კონკრეტული გადაწყვეტილების მიღებამდე. გადაწყვეტილებაში ასახული უნდა იყოს სასამართლოს მოსაზრებები და სამართლებრივი დასკვნები, რომლებმაც დავის სწორედ ამგვარი გადაწყვეტა გამოიწვია. სასამართლო დაცვის უფლების განხორციელება უნდა იყოს სრული, რაც გულისხმობს არა მხოლოდ ყველას შესაძლებლობას მიმართოს სასამართლოს, არამედ სასამართლოს ვალდებულებას, გამოიტანოს სამართლიანი და დასაბუთებული გადაწყვეტილება. ეს მოთხოვნა მიზნად ისახავს მხარის მიერ გასაჩივრების უფლების განხორციელების შესაძლებლობის უზრუნველყოფას. იგივე უფლებები გამყარებულია საქართველოს კონსტიტუციის 42-ე მუხლით, რომელიც თავისი შინაარსით გულისხმობს არა მხოლოდ უფლების დასაცავად სასამართლოსათვის მიმართვის გარანტიას, არამედ სამართლიანი, გამჭვირვალე სასამართლოს უფლებას.

გასაჩივრებული განჩინებით დასტურდება, რომ სასამართლომ სარჩელის განხილვის ამ სტადიაზე (დასაშვებობის) სარჩელზე შეწყვიტა საქმის წარმოება, ვინაიდან დუშეთის მუნიციპალიტეტის 12 კმ-იან მონაკვეთზე შეცვლილია და ცვლილება დამტკიცებულია სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო

ზედამხედველობის სააგენტოს 2018 წლის 26 იანვრის N11-04 და 2018 წლის 30 მარტის N46-04 ბრძანებებით და ცვლილების ნაწილში სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 7 ოქტომბრის №179-04 ბრძანება და 2016 წლის 1 დეკემბრის №204-04 ბრძანება **აღარ აყენებს სადავო შედეგს**. გასაჩივრებული განჩინება არ შეიცავს მსჯელობას იმის შესახებ, თუ **რამდენ კილომეტრს შეადგენდა** დუშეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანიდან ყაზბეგის მუნიციპალიტეტის სოფელ აჩხოტამდე „ქსანი-სტეფანწმინდას“ 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზის მეორე მონაკვეთი და 500 კვ. ელექტროგადამცემი ხაზის 12 კმ-იან მონაკვეთის ნაწილში შეტანილი ცვლილებების გამო ამ ნაწილში გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები **რატომ აღარ აყენებს სადავო შედეგს**, აღნიშნული დასკვნა, მით უფრო, გაუგებარია, როდესაც სასამართლომ სსიპ ტექნიკური და სამშენებლო ზედამხედველობის სააგენტოს 2016 წლის 7 ოქტომბრის №179-04 ბრძანებისა და 2016 წლის 1 დეკემბრის №204-04 ბრძანების, ასევე, მათზე წარდგენილი ადმინისტრაციული საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის ბათილად ცნობის მოთხოვნის ნაწილში **სრულად შეწყვიტა საქმის წარმოება** სარჩელის დაუშვებლობის გამო და მართლმსაჯულების ამგვარად განხორციელებისათვის დასჭირდა ერთი წელიწადი და ერთი თვე. გასაჩივრებული განჩინება სრულიად დაუსაბუთებელია, წინამდებარე სარჩელთან დაკავშირებით დადასტურებულად აქვს ადგილი სასამართლოს მხრიდან მართლმსაჯულების განხორციელებაზე უკანონოდ უარის თქმის ფაქტს, რითაც უხეშად დაირღვა `ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის~ ევროპული კონვენციის ფუძემდებლური დებულებები.

2. სასამართლომ არ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა - სსსკ-ის 102-ე მუხლი, სსსკ-ის 1.2, მე-4 და მე-19 მუხლები და უხეშად დაარღვია ადმინისტრაციული საპროცესო სამართლის უმნიშვნელოვანესი ინკვიზიციურობის პრინციპი. გასაჩივრებული განჩინებით ირკვევა - სასამართლომ საქმის მასალების მიხედვით, დადგენილად მიიჩნია, რომ მოსარჩელე შოთა ბუჩუკური ცხოვრობს თბილისში, ხოლო სოფელ ახალციხეში ქონების მფლობელობასა თუ საკუთრებასთან, ასევე, ქონების ზუსტ ადგილმდებარეობასთან დაკავშირებით მტკიცებულებები წარმოდგენილი არ ყოფილა. თუმცა სასამართლომ იქვე მიუთითა, რომ მოსარჩელისა და მისი წარმომადგენლების განმარტებით, მითითებული აქტების მოქმედება მოსარჩელისათვის ზიანის მომტანია, ვინაიდან 500 კვ. ელექტროგადამცემი ხაზის მშენებლობის პროექტის განხორციელება განაპირობებს ელექტროგადამცემი ხაზის გავლას მოსარჩელის კუთვნილ საცხოვრებელ სახლთან, რომელიც მდებარეობს სოფელ ახალციხეში. იმ პირობებში, როდესაც სასამართლოს არ დაადგინა რამდენ კილომეტრს შეადგენდა დუშეთის მუნიციპალიტეტის სოფელ ოქრუანიდან ყაზბეგის მუნიციპალიტეტის სოფელ აჩხოტამდე „ქსანი-სტეფანწმინდას“ 500 კვ ელექტროგადამცემი ხაზის მეორე მონაკვეთი, როდესაც ამ მონაკვეთის მხოლოდ 12 კმ ნაწილშია განხორციელებული ცვლილება, როდესაც სსსკ-ის 102-ე მუხლის თანახმად მხარის ახსნა-განმარტება წარმოადგენს მტკიცებულებას, ხოლო სსსკ-ის 17.2 მუხლის თანახმად ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობის შესახებ სარჩელის წარდგენის შემთხვევაში, მათ შორის დასაშვებობის საკითხის გადაწყვეტისას, მტკიცების ტვირთი ეკისრება ადმინისტრაციულ ორგანოს და ადმინისტრაციულ ორგანოს საქმეზე არ წარმოუდგენია საწინააღმდეგოს დამადასტურებელი

რაიმე მტკიცებულება, არც სასამართლოს არ გამოუყენებია მინიჭებული უფლებამოსილება მტკიცებულებების, ინფორმაციის მოპოვების შესახებ - სასამართლოს დასკვნა, რომ მოსარჩელეს პირდაპირ და უშუალო ზიანს არ აყენებს გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტები საფუძველს მოკლებულია, დაუსაბუთებელია და არ გამოძინარეობს მოქმედი ადმინისტრაციული კანონმდებლობიდან.

3. სასამართლომ არ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა. კერძოდ: სასკ-ის 22-ე მუხლი, ვინაიდან სასამართლოს მიერ სამართლის ნორმების არასწორად გამოყენება ნიშნავს სასამართლოს მიერ ამ ნორმების გამოყენებლობას. სასკ-ის 22-ე მუხლით განსაზღვრულია შეცვლების სარჩელის დასაშვებობის წინაპირობები. გასაჩივრებული განჩინება არ შეიცავს არანაირ მსჯელობას და დასაბუთებას იმის შესახებ, თუ დასაშვებობის რომელ წინაპირობას არ აკმაყოფილებს წინამდებარე სარჩელი სარჩელის წარმოებაში მიღებიდან და დასაშვებად ცნობიდან ერთი წლისა და ერთი თვის შემდეგ. გასაჩივრებულ განჩინებაში დასაბუთება წარმოდგენილია ორ აბზაცში, რომლებშიც ურთიერთსაწინააღმდეგო და ურთიერთგამომრიცხავი მსჯელობებია გადმოცემული.

4. სასამართლომ არ გამოიყენა კანონი, რომელიც უნდა გამოეყენებინა - საქართველოს კონსტიტუციის 37-ე მუხლი, რომლის თანახმად სახელმწიფოს ეკისრება ვალდებულება - ახლანდელი და მომავალი თაობების ინტერესების გათვალისწინებით უზრუნველყოს გარემოს დაცვა და ბუნებრივი რესურსებით რაციონალური სარგებლობა, ქვეყნის მდგრადი განვითარება საზოგადოების ეკონომიკური და ეკოლოგიური ინტერესების შესაბამისად ადამიანის ჯანმრთელობისათვის უსაფრთხო გარემოს უზრუნველსაყოფად. სწორედ დასახელებული კონსტიტუციურ ნორმაზეა დაფუძნებული გასაჩივრებული ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტების ბათილად ცნობის შესახებ სასარჩელო მოთხოვნა, სარჩელის სამართლებრივი საფუძვლებში დასაბუთებულად არის წარმოდგენილი მოსარჩელის მოსაზრება აღნიშნულის შესახებ, რომ დაირღვა მისი, როგორც პროექტის ზეგავლენის ქვეშ მოქცეული საქართველოს მოქალაქის კონსტიტუციის 37-ე მუხლით გარანტირებული უფლება ცხოვრობდეს ჯანმრთელობისათვის უსაფრთხო გარემოში. საგულისხმოა, რომ გასაჩივრებული განჩინება არც ამ სამართლებრივი საფუძვლის საწინააღმდეგო მსჯელობის შესახებ შეიცავს რაიმე დასაბუთებას.

გასაჩივრებული განჩინება მხარეს დადგენილი წესით ჩაბარდა 2018 წლის 30 ოქტომბერს; შესაბამისად, კერძო საჩივარი წარმოდგენილია კანონით განსაზღვრული 12 დღიანი საპროცესო ვადის დაცვით 2018 წლის 12 ნოემბერს.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, გთხოვთ:

1. მიიღოთ წარმოებაში კერძო საჩივარი.
2. გააუქმოთ თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგიის 2018 წლის 22 ოქტომბრის განჩინება (საქმე №3/6054-17).

3. მოხდეს შოთა ბუჩუკურის სარჩელის განხილვა მოქმედი საპროცესო კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

დანართი: სულ „1“ ფურცელი

1. სახელმწიფო ბაჟის (50 ლარი) გადახდის ქვითარი.

შოთა ბუჩუკურის წარმომადგენელი:

ნინო გუჯარაიძე

შოთა ბუჩუკურის წარმომადგენელი:

ირმა მახათაძე